

[Johan Philipsen.]

for dem, der led skade ved sukkerfabrikkerne. Så skrev jeg et nyt brev uden resultat.

Det er denne situation, jeg gerne ved min deltagelse i det udvalgsarbejde har villet undgå, at de, der bor længst fra folketinget, kommer i den situation, at de, der først får skaderne, får lov til at jævne jordhullerne på egen bekostning, mens tingene senere hen, da man opdagede, at der opstod et problem, gled af sig selv.

Det var min motivering for så hårdhændet at få handelsministeren til at acceptere, at vi har en beredskabslovgivning, som kan fungere, når tilfældet kommer. Det er selvfølgelig rigtigt, at når vi kommer ud for det store ragnarok, så må folketinget til den tid tage stilling til, hvad der så måtte ske. Men vi har i hvert fald med dette forslag en beredskabslovgivning, som efter min bedste overbevisning i dagens situation er et fornuftigt svar på det, der skete i de sønderjyske landsdele i de første krigsår under sidste verdenskrig.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt, men det forekom mig, at hr. Johan Philipsen sagde, at han havde arbejdet hårdt for at få mig med til denne bestemmelse. Det må i så fald være en misforståelse, som jeg gerne ville korrigere. Det, der blev slidt hårdt med, var at finde en passende lovmæssig form for det fælles indhold: jeg var ganske parat til at acceptere.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse, § 3, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 4, således ændret, ændringsforslagene nr. 4 og 5, § 5, således ændret, ændringsforslagene nr. 6 og 7, § 6, således ændret, § 7, ændringsforslag nr. 8, § 8, således ændret, § 9, ændringsforslag nr. 9, § 10, således ændret, ændringsforslagene nr. 10 og 11, § 11, således ændret, §§ 12-14, ændringsforslag nr. 12, § 15, således ændret, ændringsforslag nr. 13, § 16, således ændret, §§ 17 og 18, ændringsforslag nr. 14, § 19, således ændret, ændringsforslag nr. 15, § 20, således ændret, § 21, ændringsforslag nr. 16, § 22, således ændret, §§ 23 og 24,

ændringsforslag nr. 17, § 25, således ændret, ændringsforslag nr. 18 om en ny affattelse af § 26, § 26 i den ændrede affattelse, §§ 27-41, ændringsforslag nr. 19, § 42, således ændret, §§ 43-45, ændringsforslag nr. 20 om en ny affattelse af § 46, § 46 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 21 om en ny affattelse af § 47 og § 47 i den ændrede affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om forskellige forbrugsafgifter
[af Aksel Larsen m. fl.]

Lovforslaget (nr. 203) findes i tillæg A. sp. 4167, fremsættelsen i tidenden sp. 4521).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Det lovforslag, som hr. Aksel Larsen og andre medlemmer af socialistisk folkeparti her har fremsat, kan jeg ikke tiltræde. Regeringen kan altså ikke acceptere forslaget. Jeg vil dog ikke dermed udtrykke forundring over, at hr. Aksel Larsen har interesseret sig for disse afgiftsområder, det synes jeg er forståeligt. Der kan, hvad angår disse afgiftsområder, til trods for, at der for norges vedkommende har været en lang tradition for at opkræve dem, nok fremkaldes lidt forundring over, at disse er objekter for en særlig beskatning. Det drejer sig jo bl. a. om afgift på tændstikker, lightere og grammofoonplader, der blev indført i 1950, på papir, glødelamper og mineralvand, der stammer fra 1940, på kaffe-tilsætning fra begyndelsen af 1930erne og på spillekort, hvor afgiften går helt tilbage til det attende århundrede.

[Den fg. finansminister.]

Det, der selvfølgelig må være meget afgørende for regeringen og er grunden til, at jeg ikke kan acceptere forslaget, er, at disse afgifter tilsammen indbringer et provenu på ca. 250 mill. kr. om året. Det er også afgifter, som gennemgående betinger en ganske ukompliceret administration; der er for de allerfleste af disse afgifters vedkommende ikke kontrolmæssige vanskeligheder. Bortset fra værdiafgiften på gramfonplader er det afgifter, der opkræves som mængdeafgifter, og det sker i alle tilfælde hos importøren af varerne eller den danske producent. Det er altså en yderst begrænset kreds af virksomheder, der er bebyrdet med hvervet som opkræver af afgifter i disse tilfælde.

En undtagelse fra denne karakteristik om den lette administration danner dog muligvis afgiften på papir og pap. Det skyldes, at afgiftsreglerne på dette område indeholder temmelig mange fritagelsesbestemmelser og tilbagebetalingsordninger. Hertil kommer, at det, fordi der for papir og pap principielt er tale om en afgift på et råstof, er noget vanskeligt at gennemføre en fuldstændig ligestilling i afgiftsbelastningen af dansk fremstillede og indførte varer af papir og pap. Vi er i regeringen opmærksom på dette problem og ser gerne, at denne afgift ved lejlighed bliver afskaffet eller ændret; det forudsætter imidlertid, at der kan skaffes dækning for provenuet, der her andrager 50 mill. kr., på anden vis.

Jeg kan altså ikke tiltræde hr. Aksel Larsens forslag om ophævelse af loven om disse forskellige forbrugsafgifter, men vil dog gerne tilføje, at det er tanken, at også denne lov indgår i det kulegravningsarbejde vedrørende punktafgifterne, som er i gang. Og skulle det i denne eller i anden forbindelse vise sig hensigtsmæssigt at lade et eller flere af de nuværende beskatningsobjekter udgå af loven, vil jeg ikke på forhånd afvise en sådan mulighed.

Jørgen Pøder Hansen: Da mit partis ordfører i afgiftsspørgsmål, hr. Egon Jensen, er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg komme med nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at de problemer, der gemmer sig i lov-

forslaget, egner sig særdeles vel til en udvalgsbehandling. I modsætning til, hvad der fremgik af de bemærkninger, finansministeren gjorde, vil vi gerne give udtryk for en fordomsfri og en velvillig indstilling på forhånd til en sådan drøftelse. Denne indstilling til det foreliggende lovforslag ligger i fuldstændig naturlig forlængelse af den holdning, socialdemokratiet altid har haft, når det har drejet sig om at diskutere punktafgifterne, hvor vi tilbagevendende har fremholdt ønsket om at få en egentlig kulegravning, en kulegravning, som imidlertid ikke alene skulle finde sted i administrationen, men hvor vi her i folketinget fik lejlighed til også fra politisk side at medvirke. Det beklager vi at vi ikke har fået. Vi har fremholdt det ved mange lejligheder her fra denne talerstol; vores ordfører i skatte- og afgiftsspørgsmål har nævnt det ved mange lejligheder, og vi har også fremholdt det i de udvalg, hvor der har været mulighed herfor.

Imidlertid har vi da erkendt det rigtige i, når regeringen ikke har villet følge os i denne indstilling, at medvirke til et sagligt udvalgsarbejde, når der har været mulighed for det, og denne indstilling vil vi altså også gerne overføre på dette lovforslag fra socialistisk folkeparti.

Jeg var glad for at høre de bemærkninger, finansministeren gjorde vedrørende et særligt punkt i loven om forskellige forbrugsafgifter, nemlig papir og pap. Her har socialdemokratiet ved tidligere lejligheder gjort opmærksom på det ønskelige i, at vi fik en diskussion omkring denne afgift, og spurgt, om ikke det var rigtigt, at vi simpelt hen fik den slettet. Det er en afgift, der efter vores mening nu, efter at vi har fået merværdiafgiften, momsens, virker absolut meget urimelig, urimelig fordi den har virkning på bøger og tidsskrifter. Derfor kunne vi ønske en diskussion herom, og vi vil være villige til at imødekomme et initiativ fra finansministerens side, hvis det skulle vise sig.

Det er klart, at der er et dækningsspørgsmål. Jeg ved ikke, om jeg husker ret, men i et andet udvalg her i folketinget arbejder vi med lovforslaget om stempelafgift, og så vidt jeg erindrer, er der blevet et overskud ud af det arbejde, om jeg så må sige; måske kunne vi anvende dette overskud til dækning af det provenutab, som opstår i tilfælde af, at vi sletter papirafgiften. Netop

[Jørgen Peder Hansen.]

finansministerens bemærkning om en kulegravning synes jeg understreger det rigtige i det krav, vi har fremsat tilbagevendende herom — en kulegravning her i folketinget; var dette krav blevet imødekommet, så havde vi haft en mulighed for at afveje også provenuspørgsmålet. Det viser sig altså, at det havde været fornuftigt at tage det op. Nu skulle det ikke være så, men vi vil gerne arbejde positivt med i udvalget.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg skal ikke knytte ret mange bemærkninger til det foreliggende lovforslag. Det er jo ikke noget nyt, at SF stiller forslag om afgiftsnedsættelse eller -bortfald, uanset om de økonomiske forudsætninger er til stede eller ej.

Når der kan ske en lempelse i finanspolitikken, er der vel visse punktafgifter, der bør tages op til revision, således papirafgiften, som blev omtalt af den fg. finansminister, og som er omfattet af dette lovforslag, og som vi i mit parti gerne ser afskaffet. Dels er den behæftet med en besværlig administration, dels rammer den områder, hvor den virker uheldigt; det gælder både produktionen til kulturelle formål og til emballage, hvor der er en forskelsbehandling i forhold til andre materialer.

Jeg har bemærket, at hr. Aksel Larsen i fremsættelsen endnu en gang har oplyst, at man er villig til at forhandle om en kompensation, hvis en sådan er nødvendig. Men i praksis forekommer det mig, som om forslagsstillerne selv har prøvet på at afskære sådanne muligheder, idet der snart ikke er ét afgiftsområde, hvor hr. Aksel Larsen ikke tilsvarende har foreslået nedsættelse eller bortfald. Momsen, der danner motiveringen for dette lovforslag, er således ingen undtagelse, idet hr. Aksel Larsen så sent som i forgårs her i tinget stillede ændringsforslag om nedsættelse af moms.

Sagligt vurderet motiverer den økonomiske situation, vi har, ikke en lempelse i finanspolitikken. På den baggrund kan jeg kun anse et lovforslag, der betyder et provenutab på ca. 250 mill. kr. årlig, som et paradeforslag, og mit parti kan derfor ikke medvirke til dets gennemførelse, også fordi det foreliggende lovforslag i virkeligheden er en del af det forslag til folketingsbeslutning

om nedsættelse af forbrugsskatter, som blev fremsat den 11. oktober i fjor. Der er akkurat de samme ting nævnt. Dette forslag blev henvist til et udvalg, hvor SF har formandsposten, og så vidt jeg ved, har udvalget ikke været indkaldt til møder, men der kunne man jo behandle det foreliggende lovforslag.

Jens Frandsen: For flere af de afgifters vedkommende, som hr. Aksel Larsen foreslår afskaffet, kan jeg da sige, at jeg har ikke lige meget tilovers for dem, men det er kun en almindelig betragtning.

Med hensyn til afgiften på papir og pap er jeg glad for de bemærkninger, som finansministeren gjorde, og jeg er helt enig i, at hvis der kan findes en lejlighed til at afskaffe den, hvor der er en økonomisk dækning for provenutabet, vil vi fra venstre meget gerne se på spørgsmålet.

Hr. Aksel Larsen siger i sin fremsættelse noget om baggrunden for flere af disse forbrugsafgifter. Jeg har ikke gravet tilbage i alle begrundelserne; jeg ved f. eks. ikke rigtig, hvad begrundelsen i 1847 var for, at man indførte en afgift på spillekort. Vi har vel flere andre afgifter, hvor man kunne prøve at grave tilbage. Jeg mener at erindre, at vi har en lov fra, mon ikke det var 1932, der lagde 1 øre på benzinafgiften til Limfjordsbroen. Jeg har ikke prøvet at studere, hvorledes regnskabet dér ser ud, men det kunne man selvfølgelig nok tage sig tid til at gøre.

Imidlertid har der nok været forskellige begrundelser for en lang række afgifter, men den væsentlige og den generelle er jo nok, at der har været situationer, hvor staten har manglet indtægter og man skulle lægge noget på nogen steder. Det er jo ikke et kinesisk æskesystem, man akkurat har brug for, og en lang række af dem er nok blevet stående, indtil man må sige, at hvor der er gode begrundelser og økonomiske muligheder derfor, kan man vel være med til at afskaffe nogle af dem. Det er da også min betragtning.

Jeg mener ikke, at vi i den aktuelle økonomiske situation kan slække på finanspolitikken. Jeg ser ikke akkurat, hvor man skulle tage de merindtægter, som skulle til, og jeg ser heller ikke, hvor man akkurat skulle finde de besparelser, der kunne

[Jens Frandsen.]

begrunde, at man gjorde det. Jeg mener ikke, man i dag har den tilstrækkelige økonomiske baggrund for at afskaffe disse afgifter.

Derfor kan jeg såmænd slutte med at sige, at man kan have en hel del sympati for at afskaffe nogle af dem, men måske ikke rigtig har noget at have denne sympati i. Vores forbrugsbeskatning i det hele taget er jo ikke noget, vi gennemfører for at hæmme forbruget; det er naturligvis først og fremmest for at skaffe penge i statskassen. Enkelte afgifter, derunder giftskatter og tobaksafgifter, kan der måske være andre begrundelser for, men i det store og hele er det vel nok denne begrundelse, der ligger bagved, og jeg ser ikke i dag nogen mulighed for at slække på finanspolitikken.

Dagmar Andreassen: Jeg ville være i stand til at fremføre mange og, synes jeg selv, særdeles gode argumenter for afskaffelse af flere af disse punktskatter, og jeg har i grunden kun ét argument imod, nemlig det, at folketinget har disponeret over de penge, som de indbringer; og sammenholdt med, at hr. Aksel Larsen lige har foreslået momsens nedsat til 10 pct. fra 12½ pct., er det lidt vanskeligt at tage dette forslag alvorligt. Jeg må på det radikale venstres vegne afvise lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Ja, den sidste ordfører, fru Dagmar Andreassen, talte i hvert fald befriende klart, og man kan ikke beskylte hende for, at hun holder paratetaler, når hun rent brutalt siger, at dette vil hun absolut afvise.

De øvrige ordførere fra regeringspartierne var ganske anderledes velvillige. De ville gerne forhandle, og de kunne godt tænke sig at afskaffe papir- og papskatten og sådan noget, vel at mærke når der blev mulighed, naturligvis, men der var dog en smule forhandlingsvilje, og det var der

jo sådan set også fra finansministerens side. Han var ikke ubetinget afvisende, men havde naturligvis det argument, som vi godt kender, at staten har brug for pengene, og derfor kan den ikke undvære dem lige nu. Der er et provenu på 250 mill. kr. om året, og det kan man ikke undvære, og i øvrigt agter man at tænke på det, når regeringen kommer noget længere frem i sit arbejde med at kulegrave hele afgiftssystemet.

Ja men jeg vil bede om, at man forstår, at dette lovforslag er fremsat, fordi vi mener, at her er der nogle forbrugsafgifter, som ikke burde opretholdes, hvordan man end ser på det, og hvordan statskassen end ellers har det. Det er almindelige forbrugsartikler; nå ja, måske vil nogen henvise til spillekortene, som blev beskattet for mere end 100 år siden. Jeg henviser til, hvad jeg sagde i min fremsættelsestale, at denne afgift giver 900.000 kr. om året, så jeg tror altså ikke, det ville ruinere staten at afskaffe den, og hvis man i stedet for ville enten forbyde reklamelotterierne eller beskattede reklamelotterierne, så kunne der hentes en hel masse penge dér, mange flere, end man får både på spillekort og på grammofonplader og meget andet. Men ellers er det jo da ganske almindelige forbrugsartikler, det drejer sig om her.

Man har her brugt udtrykket giftskatterne. Dermed vil man sige, at det er både moralsk og i anden henseende forsvarligt at lægge skat på tobak og spiritus og den fattige mands snaps uanset målebægerets størrelse osv., men det er der altså ikke tale om her. Nej, det er der netop ikke tale om her. Det er almindelige forbrugsvarer, papir, pap, elektriske pærer, sikringer osv., noget, man simpelt hen er nødt til at bruge, og det forekommer mig ikke rigtigt, at man opretholder en beskatning af disse varer. I hvert fald må ethvert argument for opretholdelse af en sådan beskatning være bortfaldet, efter at de pågældende varer er blevet momset. Det var en af forudsætningerne for indførelsen af momsens, at man derefter under en kule-

[Aksel Larsen.]

gravning af hele afgiftssystemet i hvert fald skulle få nedsat visse afgifter, måske få forhøjet andre, men få totalt afskaffet dem, som virkelig måtte siges at hvile på almindelige forbrugsvarer, og som måtte afskaffes, når de pågældende forbrugsvarer var blevet belagt med moms.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) har ret i, at dette lovforslag er del af et forslag, som er fremsat tidligere, og altså er pillet ud af det. Ja, det er pillet ud af det, for det første fordi vi ingen vegne kom med det andet, mere omfattende forslag, for det andet fordi det forekommer os, at her er et område, man i særlig grad burde være opmærksom på.

Må jeg i øvrigt sige, at det er rigtigt nok, at det pågældende udvalg, som blev nedsat til at behandle vort forslag fra i efteråret, ikke har holdt møde i ret lang tid. Nu ved hr. Erik Hansen (Vejle amt) jo bedre end de fleste andre, hvordan det gik med det udvalg. Han ved, at på grund af min sygeorlov var det lidt vanskeligt ved næstformandens mellemkomst at få indkaldt udvalget til møde, så der kunne vælges en anden formand i stedet for mig, og da det lykkedes, viste det sig, at finansministeren absolut ikke var forhandlingsvillig; han var ikke villig til så meget som at forsyne udvalget med en oversigt over, hvilke forbrugsafgifter vi har, og hvad de indbringer statskassen. En sådan oversigt har vi senere fået til et andet afgiftsudvalg, nemlig det såkaldte chokoladeafgiftsudvalg, og det er vi naturligvis glade for. Men det udvalg, som blev nedsat til at behandle vort forslag om en kulegravning af hele afgiftssystemet, det fik nej, da dets formand anmodede om at få en sådan oversigt for dog at have et grundlag for arbejdet. Nå ja, når vi skønner, at regeringen har en sådan indstilling til et udvalg, så ved vi jo godt, at så er der ingenting at gøre, for regeringen har støtte i udvalgsflertallet; det er simpelt hen grunden.

Men formålet med det forslag, vi fremsatte dengang, var altså at forsøge at få regeringen og regeringspartierne til at gå med på, at dette kulegravningsarbejde skulle foretages i samarbejde mellem administration, regering og folketing. Det har man ikke villet. Det har været umuligt at

få et sådant samarbejde i gang, og det har, som jeg har haft lejlighed til at sige tidligere, være umuligt at få virkelig reelle forhandlinger i gang i de udvalg eller i det udvalg, der hidtil har arbejdet med afgiftsspørgsmål, f. eks. om meromsen eller om andre problemer. Vi er næsten blevet stillet over for et diktat fra regeringspartierne majoritet, og det er der selvfølgelig ikke noget at gøre ved. Men når man fra regeringens og regeringspartierne side optræder på denne måde, så må man da ikke bebrejde os, at vi forsøger på forskellige måder at bore i det for at se, om vi ikke alligevel kunne opdage et svagt punkt i regeringspartierne afgiftsfæstning og få brudt hul.

Derfor har vi fremsat dette lovforslag. Nu kan jeg jo godt se, at dets udsigter er meget små. Det er fremsat den 11. marts, det kommer til behandling den 24. april, altså 6½ uge senere, så det er jo ganske klart — det kan vi godt se — at selv om forslaget, der er fremsat inden midten af marts, principielt bør færdigbehandles i samme folketingsår, så er det meningen, at det må dette her ikke blive. Men det er i hvert fald fremsat, og det kan vel også forhandles. Jeg går ud fra, at det går i det udvalg, og jeg går ud fra, at det går i det, vi kalder afgiftsudvalget, altså udvalget angående afgift på chokolade og sukkervarer, og når jeg tænker på de ret forsonlige udtalelser, der er fremsat her af såvel ministeren som visse af ordførerne, så kan det jo godt være, at vi alligevel kan komme til at snakke om tingene. Muligvis når vi ikke til noget resultat i dette folketingsår, men kunne vi så nå det i næste folketingsår, er der jo allerede vundet noget.

Jeg forstår, at man i regeringspartierne eller de af dem, der er nogenlunde villige, i hvert fald erkender, at afgiften på papir og pap er urimelig. Ja, det er den. Vi har været ude for et hårdt pres såvel i 1967 som i 1968 fra dem, der absolut ville have bøger og tidsskrifter fritaget for moms. Det er jo noget, som er teknisk næsten umuligt, hvis der overhovedet skal være mening i moms, og hvis den skal kunne kontrolleres og administreres, men man kan jo i nogen grad afbøde virkningen — og man vil vel erkende, at moms på bøger og tidsskrifter er en moms på kul-

[Aksel Larsen.]

turen — ved at ophæve afgiften på papir; det taler virkelig stærkt for en ophævelse. Og hvad pap angår, nå ja, det er emballage, det fordyrer produktion og fordeling, og dertil kommer, at papir- og papafgiften giver, har vi fået at vide, 50 mill. kr. om året. Det er lige akkurat, hvad der i medfør af lov skal afleveres til Nationalbanken om året til afbetaling på tyskergealden. Hvis man nu holdt op med at afbetale de 50 mill. kr. om året, så var der balance på det felt.

Jeg håber alligevel, at vi kan komme til at forhandle om det i udvalget, sådan at vi når et resultat helst i denne folketings-samling, i værste fald senere.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen):

Ja, jeg kan da give hr. Aksel Larsen ethvert tilsagn om at deltage i udvalgsbe-handlingen i det omfang, jeg bliver opfordret til det, og selvfølgelig også at fremkomme med oplysninger i forbindelse med lovforslaget. Jeg synes, at dette afgifts-områdes karakter begrundet, at man drøfter det i et udvalg.

Det blev sagt af hr. Jørgen Peder Hansen, at udvalgsforhandlingerne skulle være fordomsfri. Jeg kunne slet ikke tænke mig at deltage i en forhandling uden at optræde fordomsfrit og mener heller aldrig at have gjort andet, så det går jeg ud fra som givet, at det gør vi alle. Men vi er altså nødsaget til at tænke på provenuet.

Hr. Aksel Larsen sagde, at dette var afgifter, der burde afskaffes, uanset hvordan det forholder sig med statskassen. Men vi er selvfølgelig lidt betænkelige ved det, når hr. Aksel Larsen i løbet af meget kort tid har stillet forslag om at flytte næsten 2 milliarder kr. væk fra denne statskasse. Med de forslag, der er stillet i dag, i tirsdags, i slutningen af marts og for et par måneder siden, er det tilsammen 1,9 milliarder kr., staten skulle have i mindret provenu, og det kan vi i hvert fald ikke klare.

Nu forstod jeg, at hr. Aksel Larsen var inde på at prioritere de forslag, der er stillet fra SF's side, og det er da i hvert fald en oplysning, der har interesse; det vil vel så til gengæld sige, at de andre glider noget i baggrunden, også efter SF's egen opfattelse.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg vil gerne have lov til at rette hr. Aksel Larsen lidt. Jeg tror, der må foreligge en erindringsfor-skydning i forbindelse med det udvalg, som jeg var næstformand for. Hr. Ømann kom hen til mig og sagde, at vi skulle have møde i dette udvalg. . . .

Formanden: Udvalgs møder må ikke refereres.

Erik Hansen (Vejle amt): Det skal jeg acceptere. Vi skulle altså have møde i dette udvalg snarest muligt, for hr. Ømann skulle indtræde i udvalget. Nu blev jeg retledt af formanden før, og jeg mener, jeg er så meget inde i forretningsordenen, at jeg ved, som jeg sagde til hr. Ømann, at før det var meddelt fra formandspladsen, hvem der skulle være hr. Aksel Larsens efterfølger i udvalget, kunne jeg ikke indkalde vedkommende medlem til møde. Så snart det var meddelt, blev udvalget indkaldt, og hr. Ømann blev valgt til formand, og vi har ikke holdt møder siden. Der er ikke i udvalget bedt om oplysninger fra finansministeriet.

Jens Frandsen: Ja, det skal kun være den korte bemærkning, at jeg lagde mærke til, at hr. Aksel Larsen gav udtryk for nogen utilfredshed over, at dette lovforslag havde ligget siden den 11. marts. Nu ved jeg ikke, hvor alvorligt det var ment, men ellers vil jeg da erindre om, at det har været sat på ugeplanen tidligere. Da var hr. Aksel Larsen ude at rejse — det var der ikke noget at sige til — og da blev det taget af igen. Jeg synes kun, jeg gerne ville føje det til, for at det, hr. Aksel Larsen sagde, ikke skulle stå uimodsiget.

Jørgen Peder Hansen: Blot den bemærkning, at finansministeren nævnede, at vi jo alle sammen var fordomsfri. Hertil vil jeg bare sige, at hvis fru Dagmar Andreasens indlæg skal opfattes som værende fordomsfrit i forhold til lovforslaget, så er det en fuldstændig speciel betydning, man lægger i ordet fordomsfri. Men det kan jo være, fru Dagmar Andreasen har bedt om ordet og vil ligesom lempe lidt på det.

Dagmar Andreasen: Hr. Aksel Larsen synes at have overhørt, at jeg indledte med at sige, at jeg kunne komme med endogså mange velbegrundede argumenter for afskaffelse af flere af disse punktskatter. Jeg kunne godt have udbredt mig om, at afgiften af pap og papir var den værste, og at det heller ikke var så godt med glødelamper osv., osv. Men det var sammenholdt med forslaget i går fra hr. Aksel Larsens side om, at moms generelt skulle nedsættes, at jeg måtte sige, at vi måtte afvise dette, for folketinget har jo disponeret over pengene. Jeg så gerne en omlægning, men lad os så forhandle om, om vi skal tage mere i moms og så komme af med nogle af punktskatterne. Og så ved jeg ikke, om jeg er for uformel, det har jeg ikke forstand på.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Har jeg lagt mere vægt på fru Dagmar Andreasens stemmeføring ved slutningen af hendes første tale end ved begyndelsen, så beder jeg undskyld.

Men jeg vil i øvrigt sige, at jeg giver snart ikke meget for den argumentation, at forleden ville Aksel Larsen have moms nedsat, og denne gang vil han have ditten og datten; det minder uhyggeligt om det gamle: vi kan ikke blive ved med at give, der var én i går, han fik heller ingenting. Det hjælper os jo ikke ret meget, at jeg har kunnet stille forskellige forslag, når man hver gang har afvist dem, og når jeg så kommer med et nyt, siger man: ja, det er godt gjort, nu fik han afvist et i går, og så kommer han minsanden med et andet i dag. Det er vist at overdrive.

Nå, jeg skal såmænd ikke sige så meget. Jeg har ikke nogen bemærkninger til hr. Erik Hansen (Vejle amt); jeg tror ikke, det, han sagde, har modsagt den fremstilling, jeg gav om årsagen til, at der ikke er sket noget i det pågældende udvalg, og at det ikke har holdt møde. Men jeg kan sige, at jeg opfatter det stadig væk sådan, at der i hvert fald her er en chance for, at vi på et begrænset område kan få en forhandling, og jeg opfatter det navnlig sådan, fordi ministeren nu sagde, at dette var jo dog ligegodt varegrupper af en ganske særlig karakter. Det mener jeg også, og det er jo derfor, lovforslaget er kommet.

Så siger ministeren, at det lader til, at socialistisk folkeparti er villig til at prioritere sine ønsker om nedsættelse eller afskaffelse af afgifter. Ja, det er vi i allerhøjeste grad villige til. Dermed, siger ministeren, glider andre vel i baggrunden. Sådan kan man jo opfatte det. Man kan vel også opfatte det sådan, at der er nogle, vi vil have trukket frem i forgrunden, og dér, hvor vi opdager, at der er særlige muligheder, dér benytter vi os af dem.

I hvert fald: jeg er i den situation, at jeg — det er sjældent forekommende — må takke for en førstebehandling og sige, at jeg har et vist håb om, at der dog er mulighed for, at der sker noget, og at jeg håber på et godt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygedagpenge).

Valgt blev: *Simonsen, Mads Eg Damgaard, Clara Munck, Adam Møller, P. E. Eriksen, Jens Frandsen, Evan Jensen, Valbak, Grethe Philip, Erik Hansen (Ålborg amt), Helge Nielsen, Bundvad, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Waldemar Laurson, Niels Mørk og Ove Munch.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Ove Munch har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren foranledige, at monopoltilsynet foretager en undersøgelse af omkostningerne ved korndyrkning med

[Formanden.]

anvendelse af den mest rationelle teknik og under bedste dyrkningsforhold og foranledige undersøgelsens resultat offentliggjort, således at offentligheden på denne baggrund får mulighed for at vurdere rimeligheden i de eventuelt kommende prisordninger for korn?"

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 25. april, kl. 11 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Stinus.*
- 2) *Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Stinus.*
- 3) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om stempelafgift.
- 4) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.
- 5) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om udbygning af Københavns lufthavn.
- 6) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om placeringen af en ny Københavns lufthavn.
- 7) *Anden behandling af:*
Forslag til lov for Grønland om afgift af motorkøretøjer.
- 8) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om mineralske råstoffer i Grønland.
- 9) *Første behandling af:*
Forslag til folketingsbeslutning om en forsikringsreform [af Poul Dam m. fl.].

Mødet hævet kl. 15.34.

93. møde.

Fredag den 25. april kl. 11.

Formanden: Medlem af folketinget Kjær Rasmussen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren redegøre for det grundlag, på hvilket han har skønnet, at de sociologistuderendes beskyldninger mod visse lærere er ubegrundede?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Stinus.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 4. maj. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Stinus.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget.

Landpostbud Johs. Andersen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 4. maj at regne.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om stempelafgift.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 22) findes i tidenden sp. 5817).

Der var ikke stillet ændringsforslag.